

Resolució 729/2020, de 3 de desembre¹

Número d'expedient de la reclamació: 597/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Dades directes de contacte d'un servei i d'una funcionària municipal.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: La direcció corporativa de correu electrònic, sense perjudici de la seva condició d'informació pública, és una dada de caràcter personal de la treballadora municipal afectada, l'eventual dret d'accés al qual s'ha de resoldre en aplicació de l'establert per l'article 24.2 LTAIPBG (ja que ni és una dada personal especialment protegida per l'article 23 LTAIPBG, ni merament identificativa relacionada amb l'organització municipal, regulat per l'article 24.1 de la mateixa Llei). Aquest precepte assenyala que l'accés a les dades personals ordinàries s'ha de resoldre ponderant l'interès públic en la seva divulgació i els drets de la persona afectada. L'interès invocat per la persona reclamant per aconseguir aquesta informació és l'objectiu de poder tenir una relació fluida i directa amb les persones que treballen al servei de l'Administració. L'Ajuntament assenyala que tal objectiu ve sent satisfet pel servei municipal de transparència, que contesta amb rapidesa i fluïdesa qualsevol comunicació dirigida a l'adreça electrònica genèric del servei; responent la persona reclamant que no pensa fer ús del correu genèric del servei per "raons àmpliament conegudes", que pel que sembla el servei municipal de transparència desconeix. En aquestes circumstàncies, la pretensió de la persona reclamant sembla més un caprici que un interès sustentat en arguments raonables, ja que l'interès a obtenir una resposta àgil i fluida dels serveis municipals pot atendre's igualment mitjançant comunicacions al correu genèric del servei. Per la seva part, el servei municipal de transparència argumenta que facilitar el correu corporatiu personal dels treballadors i les treballadores municipals podria distorsionar el normal funcionament de l'Administració, el que sens dubte constitueix un interès públic digne de ser protegit. En conseqüència, la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG s'ha de resoldre a favor de la protecció de la informació sol·licitada, ja que amb això no es causa un perjudici significatiu a la persona reclamant i, en canvi, sí que podrien resultar perjudicats els interessos municipals i els de la treballadora municipal afectada.

Paraules clau: Ajuntaments. Personal. Número de telèfon. Adreça electrònica. Reclamació contra estimació parcial. Dades personals. Ponderació.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 19 d'octubre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 597/2020, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública

¹ La versió original d'aquesta resolució redactada pel ponent s'ha escrit en castellà.

indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 25 d'agost de 2020 la persona reclamant presenta al el registre del Departament de la Presidència una sol·licitud d'informació pública dirigida a l'Ajuntament de Barcelona, que demana: 1. Que se li enviï per correu electrònic uns enllaços facilitats anteriorment en suport paper. 2. El número de telèfon directe del servei municipal de transparència. 3. El correu electrònic corporatiu d'una treballadora municipal determinada. Demana de rebre la informació excepcionalment per correu electrònic.
3. El 15 de setembre de 2020 l'Ajuntament de Barcelona remet a la persona reclamant el justificant de recepció de la sol·licitud, l'informa dels aspectes bàsics de la seva tramitació i li facilita l'enllaç sol·licitat per l'apartat 1.
4. El 19 d'octubre de 2020 l'Ajuntament notifica a la persona reclamant la resolució d'estimació parcial de la sol·licitud anterior, segons la qual s'estima el sol·licitat pel primer apartat (i es recorda que la informació sol·licitada ja li va ser facilitada el 15 de setembre de 2020), es desestima el sol·licitat per l'apartat 2, perquè seria informació inexistent (no hi ha telèfon directe d'aquest departament), i es desestima el sol·licitat per l'apartat 3, en aplicació de l'establert per l'article 24.1 LTAIPBG, per a la protecció de dades personals i en consideració al fet que per comunicar-se amb el servei de transparència es facilita a qualsevol persona que ho demani el correu electrònic genèric (que la persona reclamant ja ha utilitzat i se li ha contestat), de manera que d'atendre la petició de la persona reclamant se li dispensaria un tracte preferent que no té la resta de les persones usuàries del servei.
5. La Reclamació presentada el 19 d'octubre de 2020 assenyala que l'Ajuntament no ha contestat la sol·licitud anterior. Indica com a motiu de la Reclamació l'objectiu de posar de manifest les dificultats de comunicació per correu electrònic amb la funcionària afectada per la sol·licitud. Argumenta que és fals que el departament de transparència no tingui telèfon directe, perquè quan es pregunta per ell en centraleta es passa la trucada a la seva extensió. Argumenta també que amb la finalitat de la necessària proximitat i fluïdesa de tracte amb els empleats públics, qualsevol persona ha de poder accedir a qualsevol adreça electrònica corporativa, que és pública, i que no vol utilitzar per raons àmpliament conegudes (sic) el correu electrònic genèric del servei.
6. El 21 d'octubre de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment

administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

7. El 23 d'octubre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 9 de novembre de 2020 la GAIP rep l'informe i la còpia de l'expedient municipals. L'informe ratifica que el Departament de transparència no té assignat un número de telèfon directe, ja que l'assignació d'aquests números per part de l'Ajuntament sol ser personal (els treballadors i les treballadores solen tenir un número directe, que és el mateix amb independència del servei en el qual desenvolupen la seva tasca). Quant a l'adreça electrònica corporativa de la treballadora municipal sol·licitada, l'informe reitera els criteris pels quals es va denegar aquesta informació, indica que l'objectiu de fluïdesa en les relacions amb el personal municipal no és una pretensió que pugui emparar-se en el dret d'accés a la informació pública, assenyala que aquesta pràctica podria resultar molt distorsionadora per al normal funcionament dels serveis municipals, que tots els correus electrònics de la persona reclamant a l'adreça genèrica del servei han estat atesos puntualment i que desconeix quines poden ser les "raons àmpliament conegudes" per les quals la persona reclamant es nega a utilitzar l'adreça electrònica genèrica. Afegeix que la legislació de transparència no obliga a publicitar el correu electrònic corporatiu d'una treballadora municipal. Facilita les dades de contacte de la treballadora afectada amb la finalitat de donar-li audiència en aquest procediment.
9. El 10 de novembre de 2020 la GAIP trasllada la reclamació a l'empleada afectada, que en aquesta mateixa data indica la seva plena conformitat amb els arguments de l'informe municipal indicat en l'antecedent anterior.
10. L'11 de novembre de 2020 la GAIP sol·licita l'informe de l'APDCAT previst per l'article 42 LTAIPBG, ja que l'Ajuntament justifica la denegació de l'accés sol·licitat en la protecció de dades personals.
11. El 30 de novembre de 2020 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que conclou que el dret d'accés a la informació pública no justifica la divulgació d'una adreça electrònica atribuïda personalment a una funcionària per motius laborals, tenint en compte que la ciutadania ja disposa d'una adreça genèrica establerta per l'Ajuntament per posar-se en contacte amb ella. La GAIP comunica l'informe de l'APDCAT a les parts.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits

enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Desestimació de la Reclamació

La Reclamació ha de ser desestimada perquè la resolució municipal impugnada s'adequa plenament a l'ordenament jurídic.

La Reclamació té per objecte obtenir el número de telèfon directe del servei municipal de transparència i l'adreça electrònica corporativa d'una treballadora municipal.

En relació amb el primer punt, la resolució impugnada indica clarament que tal número de telèfon no existeix i l'informe municipal emès en relació amb aquest procediment el reitera i exposa els motius, plenament plausibles, de tal resposta. En conseqüència, si aquesta informació sol·licitada no existeix, és impossible facilitar-la a la persona reclamant.

En relació amb el segon punt, que sens dubte és informació pública (ja que està en poder de l'Ajuntament) realment existent, s'ha de valorar si procedeix l'accés sol·licitat a la mateixa tenint en compte que aquest accés afectaria el dret de protecció de dades personals de l'empleada afectada. La direcció corporativa de correu electrònic, sense perjudici de la seva condició d'informació pública, és una dada de caràcter personal de l'empleada municipal afectada, l'eventual dret d'accés al qual s'ha de resoldre en aplicació de l'establert per l'article 24.2 LTAIPBG (ja que ni és una dada personal especialment protegida per l'article 23 LTAIPBG, ni merament identificatiu relacionat amb l'organització municipal, regulat per l'article 24.1 de la mateixa Llei). Aquest precepte assenyala que l'accés a les dades personals ordinàries s'ha de resoldre ponderant l'interès públic en la seva divulgació i els drets de la persona afectada.

L'interès invocat per la persona reclamant per aconseguir aquesta informació és l'objectiu de poder tenir una relació fluida i directa amb les persones que treballen al servei de l'Administració. L'Ajuntament assenyala que tal objectiu ve sent satisfet pel servei municipal de transparència, que contesta amb rapidesa i fluïdesa qualsevol comunicació dirigida a l'adreça electrònica genèrica del servei; a la resposta municipal hi respon la persona reclamant en el sentit que no pensa fer ús del correu genèric del servei per “raons àmpliament conegudes”, que pel que sembla el servei municipal de transparència desconeix. En aquestes circumstàncies, la

pretensió de la persona reclamant sembla més un caprici que un interès sustentat en arguments raonables, ja que l'interès a obtenir una resposta àgil i fluida dels serveis municipals pot atendre's igualment mitjançant comunicacions al correu genèric del servei. Per la seva part, el servei municipal de transparència argumenta que facilitar el correu corporatiu personal dels treballadors i les treballadores municipals podria distorsionar el normal funcionament de l'Administració, el que sens dubte constitueix un interès públic digne de ser protegit. En conseqüència, la ponderació requerida per l'article 24.2 LTAIPBG s'ha de resoldre a favor de la protecció de la informació sol·licitada, ja que amb això no es causa un perjudici significatiu a la persona reclamant i, en canvi, sí que podrien resultar fets malbé els interessos municipals i els de l'empleada municipal afectada.

A una conclusió semblant arriba l'informe de l'APDCAT sol·licitat en el marc d'aquest procediment, segons el qual el dret d'accés a la informació pública no justifica la divulgació de l'adreça electrònica sol·licitada si, com és el cas, la persona reclamant pot posar-se igualment amb ella a través de l'adreça electrònica genèrica.

Finalment, davant de la consideració que fa la persona reclamant de si el web municipal publica els correus electrònics dels alts càrrecs municipals, amb més raó hauria de publicar el d'una treballadora, ha de tenir en compte que la LTAIPBG exigeix, amb raó, més transparència en relació amb els alts càrrecs, la identitat dels quals sol ser coneguda amb més amplitud, que amb els treballadors i treballadores anònimes i que, en qualsevol cas, aquesta pretensió no té cap base legal, sens dubte no en el dret d'accés a la informació pública.

A la vista de les anteriors consideracions, s'ha de concloure que és procedent declarar que la resolució municipal impugnada no vulnera l'ordenament jurídic, motiu pel qual s'ha de desestimar la Reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de desembre de 2020, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 597/2020 perquè la resolució municipal impugnada no vulnera l'ordenament jurídic.
2. Notificar aquesta resolució a les parts i a la treballadora municipal afectada.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 597/2020 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, pot interposar-se recurs contenciós-administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos des de l'endemà de la notificació de la Resolució, conforme a la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciós-administrativa.